

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Asimionese Vasile Dumitru,

născut la 01 decembrie 1965, originar din Ucraina, reg. Cernăuți, domiciliat în s. Balasinești, r-nul Briceni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 02 noiembrie 2011 - până la 27 decembrie 2013; (instanța de fond);

2. de la 26 februarie 2014- până la 27 februarie 2015; (instanța de apel);

3. de la 10 iunie 2015 - până la 22 iulie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 27 decembrie 2013, Asimionese Vasile a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost lăsată fără soluționare, fiindu-i explicat lui Gubceac Mihail dreptul de a o intenta în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Asimionese Vasile la 18 septembrie 2010, orele 22⁰⁰, aflându-se în apropierea casei de cultură din s. Balasinești, r-nul Briceni, în rezultatul relațiilor ostile apărute între el și Gubceac Mihail, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnul peste diferite

părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 81/D din 26 octombrie 2010, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul și avocatul acestuia Martin Vasile, care au solicitat:

- avocatul Martin V. în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanța de apel greșit a încadrat acțiunile inculpatului, deoarece în speță nu au fost elucidate dubiile apărute referitor la gravitatea vătămarilor corporale depistate la partea vătămată;

- inculpatul Asimionese V., casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că i-a fost încălcat dreptul la apărare.

În argumentarea cererii de apel apelantul a invocat că la baza sentinței de condamnare instanța de fond a pus rapoartele de examinare medico-legale nr. 529 din 22.09.2010 și nr. 81/D din 26.10.2010, care sunt lovite de nulitate.

La fel s-a invocat că la materialele cauzei lipsește mandatul avocatului, prin ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2015 apelurile declarate au fost admise din alte motive decât cele invocate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, procesul penal în privința lui Asimionese Vasile în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în legătură cu împăcarea părților.

5. Instanța de apel a reținut că în ședința de judecată partea vătămată, inculpatul și avocații acestuia Revenco E. și Dodon V. au solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

Totodată, Curtea de Apel a relevat că Asimionese Vasile la 27 februarie 2015 a depus cerere prin care a solicitat retragerea apelului declarat, fapt care în opinia instanței de apel demonstrează că acesta a recunoscut învinuirea înaintată și dorește să se împăce cu partea vătămată.

Reieșind din cele menționate Colegiul penal a conchis că în speță sunt întrunite toate condițiile legale de împăcare a părților, fapt care a determinat instanța de apel de a dispune încetarea procesului penal în privința lui Asimionese Vasile în legătură cu împăcarea părților.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a

contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința lui Asimionese Vasile să fie încetat în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală.

În argumentarea cererii de recurs procurorul a invocat că instanța de apel în decizia adoptată greșit a făcut trimitere la prevederile art. 109 Cod penal, deoarece în speță urmau a fi aplicate prevederile art. 276 alin. (1), (5) Cod de procedură penală. Consideră că art. 109 Cod penal, la care a făcut trimitere instanța nu este aplicabil în speța dată, deoarece prevederile acestui articol stipulează că împăcarea produce efecte juridice doar dacă intervine din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, pe cînd dispoziția art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală prevede că împăcarea produce efecte dacă intervine pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Asimionese Vasile a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, invocînd că recursul declarat urmează a fi admis din alte motive decît cele invocate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că la urmărirea penală au avut loc mai multe încălcări de procedură, iar în instanța de fond i-a fost încălcat dreptul la apărare, fapt care se dovedește prin lipsa mandatului avocatului Martin Vasile la materialele cauzei.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă temei de recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept în cazul în care dispozitivul hotărîrii este expus neclar și a fost admisă o eroare

gravă de fapt.

Verificând legalitatea hotărîrilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Așadar Colegiul constată că în prezenta cauză partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu faptul că s-a împăcat cu inculpatul și nu mai dorește ca acesta să fie tras la răspundere penală.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că, încetarea procesului penal în ședința de judecată se reglementează de prevederile art. 332 Cod de procedură penală, care stipulează că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei se constată vre-unul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5-9, 285 alin. (2) pct. 1), 2), 4), 5) precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată sau **părțile s-au împăcat** – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prelabile sau legea penală permite împăcarea.

În opinia Colegiului, soluția instanței de apel este justă, deoarece în prezenta speță sunt aplicabile reglementările prevăzute la art. 276 Cod de procedură penală, ce stipulează că, urmărirea penală se pornește numai în baza plîngerii prelabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: **152 alin.(1)**, 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246 ¹, 274 din Codul penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală.

Raportînd norma dată la speța în cauză, instanța de recurs specifică faptul că urmărirea penală pe cazul dat a fost pornită în baza plîngerii părții vătămate

Gubceac Mihail (f.d.4, vol. I)

Infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

Totodată, dispoziția alin. (1) art. 109 Cod penal prevede că, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau **mai puțin gravă**, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Conform art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală, la împăcarea părților urmărirea penală încetează. Împăcarea este personală și produce efecte doar dacă intervine pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești.

Prin sintagma *„pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești”* legislatorul și-a spus cu claritate voința pînă cînd poate interveni împăcarea părților în privința infracțiunilor prevăzute de alin.(1) art.276 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art.466 alin. (2) Cod de procedură penală, hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă:

1) la data pronunțării, cînd hotărîrea nu este supusă apelului și nici recursului;

2) la data expirării termenului de apel:

a) cînd nu s-a declarat apel în termen;

b) cînd apelul declarat a fost retras înăuntru termenului stabilit;

3) la data retragerii apelului și încetării procedurii de apel, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de apel;

4) la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărîrilor nesupuse apelului sau dacă apelul a fost respins:

a) cînd nu s-a declarat recurs în termen;

b) cînd recursul declarat a fost retras înăuntru termenului stabilit;

5) la data retragerii recursului declarat împotriva hotărîrilor menționate la pct.4) și încetării procedurii de recurs, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de recurs;

6) la data pronunțării hotărîrii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărîrilor menționate la pct.4).

Prin urmare, conform procedurii penale, împăcarea poate interveni, în

cazul infracțiunilor prevăzute de art. 276 alin.(1) Cod de procedură penală, oricând în cursul procesului penal: la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, de recurs - dacă pentru unele infracțiuni nu există cale a apelului, dar numai pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii.

Momentul pînă la care poate să intervină împăcarea părților este retragerea completului de judecată pentru deliberare, ce are loc atunci cînd instanța de fond se înlătură în deliberare pentru a pronunța sentința, *la fel și atunci cînd instanțele de apel (ori de recurs), se retrag în deliberare pentru pronunțarea deciziei asupra apelului, după caz, asupra recursului.*

Rezumînd cele expuse mai sus, Colegiul penal atestă că, instanța de apel ținînd cont de faptul că părțile s-au împăcat, corect a concluzionat că procesul penal în privința lui Asimionese Vasile urmează a fi încetat în temeiul art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală - normă de drept care reglementează încetarea procesului penal în ședința de judecată.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2015, în cauza penală în privința lui *Asimionese Vasile Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 20 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti